

1953

2. Beh. af Lovf. om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1877—78.

1954

Tauber: Til det Sidste, som den ærede Ordfører fremkom med, vil jeg bemærke, at mine Yttringer vare rettede mod en bestemt enkelt Yttring af ham, som gik ud paa, at denne Lov omfattede et ganske andet Tidrum end den provisoriske. Dette modsiges allerede Lovens Titel, og den ærede Ordfører har ikke oplyst, at ikke nogen- som helst af Bevillingerne vedrører det Tidrum, som ligger forud for den 8de November.

Ordføreren (Bojsen): Det er jo en Selvfølge, at, naar den ikke virkelig gjælder længere end fra den 8de November, kan ingen Bevilling deri komme til at gjælde forud for den 8de November.

Berg: Det er i Realiteten en mærkelig Yttring; om flere Poster er det vist, at de ere faldne til Udgift før den 8de November. Forslaget var allerede fremlagt inden Forhandlingerne om Loven af 8de November. Er det den ærede Ordførers Mening, at disse Udgifter, der ere faldne før den 8de November, ikke ere lovlige, naar de ikke senere billiges (Ordføreren: Ja!) Saa maatte der jo være en reserverende Anmærkning i Tillægsbevillingsloven; thi ellers har det ikke nogen Betydning. Overfor den ærede Ordførers Spørgsmaal med Hensyn til Forhandlingerne maa jeg bemærke, at der har efter min Opfattelse, lige fra den 1ste Oktober til Finantsloven gik herfra, været brugt en med Hensyn til finansielle Love ekstraordinær Behandling. Hvad jeg veed derom, stemmer ikke med de Erklæringer, vi her officielt have faaet fra enkelte Medlemmer om denne Sag, og jeg veed selvfølgelig kun Lidt; thi det er kun en Flig af Forhanget, der er aabnet for mine Blikke.

Ordføreren (Bojsen): Jeg rettede det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han erkjendte, at det Referat, han havde givet, ikke var rigtigt. Det ærede Medlem omgik det saaledes, at han mente, at der overhovedet havde fundet ekstraordinær Forhandling Sted i indværende Samling. Det bliver ærede Medlemmers egen Sag at bedømme, om det, der er foregaaet, er ekstraordinært eller ikke. Jeg rettede det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om det Referat af en Forhandling med et Udvalg i det andet Thing, som han gav, erkjendtes af ham for urigtigt, og jeg vil haabe, at han vil erkjende dette. Overfor det ærede Medlems Bemærkning om det Omraade, som Tillægsbevillingen gjælder for, vil jeg sige, at

med Hensyn dertil ligesom med Hensyn til Loven af 8de November bliver det Statsrevisionens Sag at gjøre Indstilling om, hvilke Bevillinger der kan siges at være hjemlet ved den midlertidige Finantslov og hvilke ikke. Men det ærede Medlem glemmer, at hverken den ene eller den anden Lov kan gjælde forud for det Tidspunkt, da den træder i Kraft, og at altsaa Loven af 8de November først traadte i Kraft den 8de November. Jeg ser nu, at det ikke er blevet forstaaet af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgfreds (Tauber), hvad det hele Spørgsmaal gaar ud paa.

Berg: Jeg skal dog tilraade den ærede Ordfører med Hensyn til dette Lovforslags Indhold at faae en Anmærkning indført i Loven, der siger, at denne Bevillingslov ikke gjælder de Beløb, der ere givne ud inden den 8de November; thi dersom han ikke faar en saadan Anmærkning optaget, nytter det ikke, at han siger, at Spørgsmaalet kan henvises til Statsrevisionen. Naar Loven gennemføres i Rigsdagen i den Skiftelse, hvori den her foreligger, slaar den ærede Ordførers mundtlige Udtalelse ikke til; men disse Beløb ere da, uanset Titlen eller en Omfrevning af den, bevilgede uden Hensyn til det Tidspunkt af Finantsloven, da de ere komne til Udgift. Naar den ærede Ordfører spurgte mig, om jeg ikke vilde erkjende, at mit Referat af Forhandlingerne mellem Medlemmer af Folkethinget og Lands- thinget er urigtigt, vil jeg sige, at jeg tror paa dets Rigtighed Ord til andet, og at Alt, hvad der er kommet til min Kundskab, stadfæster, hvad jeg har sagt om disse Forhandlinger.

Ordføreren (Bojsen): Overfor denne Udtalelse af det ærede Medlem skal jeg kun tilbagevise hans Udtalelse. Dertil kan intet Svær gives. Det ærede Medlem har fra alle de forskellige Sider faaet dette Referat modsagt. Naar han fastholder det, er det kun, fordi han vil fastholde det. Naar det ærede Medlem med Hensyn til Tillægsbevillingslovens Omfang paaberaabte sig, at der derom maatte indføres en særlig Bestemmelse i Loven, vilde jeg erkjende dette for rigtigt, dersom der i den midlertidige Finantslov var blevet optaget en saadan Bestemmelse, at de og de Bevillinger af Udgifter, der havde fundet Sted paa den Tid af Aaret, ikke skulde omfattes af Loven. Men da Lov af 8de November er traadt i Kraft fra denne Dag, og denne Tillægsbevillingslov er et Tillæg til den, saa træder Til-